

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski (przewodniczący)

SSN Leszek Bosek (sprawozdawca)

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi R. B.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym,

po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 19 maja 2020 r.,

odrzuca skargę.

Pismem z 22 lutego 2020 r. R. B. wniósł osobiście skargę na przewlekłość postępowania Sądu Najwyższego „w sprawie skargi na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w (...) w sprawie sygnatura V S (...)”. Zarządzeniem z 13 marca 2020 r. przewodnicząca wydziału I Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego wezwała skarżącego do uzupełnienia braku formalnego skargi przez oznaczenie sygnatury akt sprawy toczącej się przed Sądem Najwyższym, której skarga ta dotyczy – w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi. Zarządzenie zostało wysłane za pośrednictwem operatora pocztowego na adres zamieszkania skarżącego wskazany w skardze, który w dniu 30 marca 2020 r., wobec nieobecności skarżącego w miejscu zamieszkania, pozostawił w jego skrzynce pocztowej awizo z informacją o pozostawieniu przesyłki w placówce pocztowej.

Ponieważ skarżący nie odebrał przesyłki w terminie, w dniu 15 kwietnia 2020 r. została ona nadana z powrotem do Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Mimo że z dniem 31 marca 2020 r. na mocy art. 15zss ust. 1 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. poz. 374 ze zm.) bieg terminu na uzupełnienie braku formalnego przez R. B. został zawieszony, nie jest konieczne oczekiwanie na jego uzupełnienie, ponieważ skarga jest niedopuszczalna z uwagi na niedochowanie wymogu złożenia skargi za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika.

W postępowaniu cywilnym obowiązuje przed Sądem Najwyższym obowiązkowe zastępstwo strony przez adwokata lub radcę prawnego (art. 87¹ § 1 k.p.c.), co dotyczy też postępowania ze skargi na przewlekłość postępowania sądowego (art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, Dz.U. 2018, poz. 75; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość).

Oznacza to, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym zdolność strony do podejmowania przez nią osobiście czynności procesowych jest wyłączona. W konsekwencji czynności podejmowane przez stronę osobiście w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, z zastrzeżeniem przypadków wymienionych w art. 87¹ § 2 k.p.c., są bezskuteczne (postanowienia Sądu Najwyższego z: 16 marca 2006 r., III CZ 5/06; 6 lutego 2013 r., V CZ 88/12; 18 października 2018 r., I NSP 75/18; 24 maja 2019 r., I NSP 27/19).

Skarga wniesiona przez R. B. osobiście, ze względu na art. 87¹ § 1 k.p.c. oraz brak podstaw do zastosowania art. 87¹ § 2 k.p.c., dotknięta jest brakiem nieusuwalnym, co powoduje konieczność jej odrzucenia bez wzywania do uzupełnienia tego braku na podstawie stosowanych odpowiednio przepisów o postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym (art. 370 w związku z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c. oraz w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na

przewlekłość).

Mając to na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.